

DECIZIA NR. 10538/05.11.2019

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. X S.R.L. din X, județul Iași, înregistrată la Administrația Județeană a
Finanțelor Publice Vaslui sub nr.X, iar la Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Iași sub nr.ISR_REG/X

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui-Inspecție Fiscală, prin adresa nr.X, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.ISR_REG/X, asupra contestației formulate de **S.C.X S.R.L. Iași**, cod de identificare fiscală RO X, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Vaslui sub nr.JX, cod CAEN 1623 "Fabricarea altor elemente de dulgherie și tâmplărie pentru construcții", cu domiciliul fiscal în municipiul X, strada X nr.X, județul Iași, prin administrator X.

Contestația este formulată împotriva Procesului verbal nr.X și Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS X de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei impozit pe profit;
- S lei taxă pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării deciziei de impunere contestată, respectiv data de **11.07.2019**, așa cum rezultă din confirmarea de primire existentă la dosarul cauzei și data depunerii prin poștă a contestației, respectiv **26.08.2019**, aceasta fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr.X.

Contestația este semnată de către administratorul societății, doamna X.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, este investită să se pronunțe asupra contestației.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține:

I.S.C. X S.R.L. Iași formulează contestație împotriva Procesului verbal nr.X și Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS X, de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, susținând următoarele:

Controlul fiscal a fost consemnat în Registrul unic de control la poziția 22 și nu la poziția 10, așa cum este menționat în Procesul-verbal nr.X, acesta nedeșfășurându-se la sediul societății.

Petenta aduce o serie de motivații în ceea ce privește emiterea abuzivă a Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr.X de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui.

Referitor la decizia de impunere contestată, petenta susține că neînregistrarea unor facturi s-a datorat defectării bazelor de date din calculator, ca urmare a infectării cu un virus informatic, fiind refăcută manual evidența facturilor, după fișele de înscriere ale cursanților școlii.

Contestatoarea susține că estimarea veniturilor a fost făcută de către organele de inspecție fiscală fără respectarea dispozițiilor art.106 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, societatea neaflându-se în niciuna dintre situațiile prevăzute la acest articol, existând suficiente înscrisuri ce puteau contribui la stabilirea situației de fapt reale și a bazei de impozitare corecte.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, petenta susține că perioada verificată, conform Avizului de inspecție fiscală nr.F-VS X, este 01.01.2013-07.04.2014.

Din Procesul verbal nr.X rezultă că verificarea taxei pe valoarea adăugată s-a efectuat pentru perioada 01.01.2013-31.12.2017, fiind depășită perioada de verificare înscrisă în avizul de inspecție fiscală, fără ca organele de inspecție fiscală să-i comunice extinderea perioadei verificate.

Societatea precizează faptul că în perioada verificată a desfășurat atât activități care sunt scutite de taxă, și anume cursuri de pregătire și perfecționare profesională a adulților, cât și activități care nu sunt scutite de taxă, școli de conducere, și că a fost plătitoare de TVA până la data de 07.04.2014.

Astfel, petenta susține că organele de inspecție fiscală au stabilit că a depășit, la data de 30.09.2014, plafonul de TVA de 22.000 lei, aferent veniturilor realizate în perioada 01.11.2014-31.12.2017, fără a ține seama de activitățile care sunt scutite de taxă și de faptul că ulterior datei de 30.09.2014, când s-a depășit plafonul de scutire de TVA, nu s-a mai depășit în nicio lună acest plafon.

Contestatoarea mai afirmă că organele de inspecție fiscală au încălcat principiul neutralității TVA, în sensul că au stabilit doar obligația de colectare a taxei pe valoarea adăugată, fără a da dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor efectuate în aceeași

perioadă, chiar dacă a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală facturile întocmite conform prevederilor legale.

Societatea susține că decizia de impunere contestată este afectată de o gravă și evidentă eroare, invocând în acest sens Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare și art.175 din Codul de procedură civilă, solicitând anularea Procesului verbal nr.X și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS X de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, urmare a inspecției fiscale parțiale efectuate la **S.C. X S.R.L. Iași**, urmare a delegării de competență nr.X, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei obligația de plată a impozitului pe profit în sumă de S lei, aferent perioadei 01.01.2013-31.12.2017 și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, aferentă perioadei 01.01.2013-31.12.2017 (contrar celor prevăzute în decizia de impunere contestată și în Avizul de inspecție fiscală nr.F-VS X), petenta contestând în totalitate aceste sume.

Impozitul pe profit în sumă de **S lei** a fost stabilit astfel:

Anul 2013

Societatea declară la 31.12.2013, prin bilanța de verificare și bilanțul contabil, o pierdere în sumă de S lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit pentru anul 2013 un profit impozabil în sumă de S lei, cu un impozit pe profit în sumă de S lei, prin considerarea ca fiind nedeductibile fiscal a cheltuielilor cu dobânzile și penalitățile în sumă de S lei și prin impozitarea veniturilor neînregistrate și nedeclarate în sumă de S lei (-S lei +S lei +S lei=S lei x 16%=S lei.

Anul 2014

Societatea declară la 31.12.2014, prin bilanța de verificare și bilanțul contabil, o pierdere în sumă de S lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit pentru anul 2014 un profit impozabil în sumă de S lei, cu un impozit aferent în sumă de S lei, astfel:

-prin impozitarea veniturilor neînregistrate în evidența contabilă în sumă de S lei pentru care petenta nu a prezentat facturile din seria X de la nr.X la nr.X, ci doar un centralizator al acestora;

-prin impozitarea veniturilor neînregistrate în evidența contabilă în sumă de S lei pentru care petenta nu a prezentat facturile din seria X de la nr.X la nr.X, ci doar un centralizator al acestora;

-prin impozitarea veniturilor estimate în sumă de S lei pentru care petenta nu a prezentat facturile din seria X de la nr.X la nr.X și nici un centralizator al acestora;

-prin considerarea ca fiind nedeductibile fiscal a cheltuielilor cu dobânzile și penalitățile în sumă de S lei.

Astfel, pentru anul 2014, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază impozabilă suplimentară în sumă de S lei și un impozit pe profit în sumă de S lei (-S lei +S lei +S lei +S lei +S lei=S lei x 16%=S lei).

Anul 2015

Societatea declară la 31.12.2015, prin bilanța de verificare și bilanțul contabil, o pierdere în sumă de S lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit pentru anul 2015 un profit impozabil în sumă de S lei, cu un impozit aferent în sumă de S lei, astfel:

-prin impozitarea veniturilor neînregistrate în evidența contabilă în sumă de S lei pentru care petenta nu a prezentat facturile din seria X de la nr.X la nr.X, ci doar un centralizator al acestora;

-prin impozitarea veniturilor estimate în sumă de S lei, neînregistrate, din seria X de la nr.X la nr.X;

-prin impozitarea veniturilor neînregistrate în sumă de S lei, din facturile fiscale din seria X de la nr.X la nr.X;

-prin impozitarea veniturilor neînregistrate în sumă de S lei, din facturile fiscale din seria X de la nr.X la nr.X și nr.X.

-prin considerarea ca fiind nedeductibile fiscal a cheltuielilor cu dobânzile și penalitățile în sumă de S lei.

Astfel, pentru anul 2015, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază impozabilă suplimentară în sumă de S lei (S lei +S lei +S lei +S lei S lei), un profit impozabil în sumă de S lei (-S lei +S lei) și un impozit pe profit în sumă de S lei (S lei x 16%=S lei).

Anul 2016

Societatea declară la 31.12.2016, prin bilanța de verificare și bilanțul contabil, o pierdere în sumă de S lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit pentru anul 2016 o pierdere fiscală în sumă de S lei, astfel:

-prin impozitarea veniturilor neînregistrate în evidența contabilă în sumă de S lei pentru care petenta nu a prezentat facturile din seria F X de la nrX la nr.X, ci doar un centralizator al acestora;

-prin impozitarea veniturilor estimate în sumă de S lei, neînregistrate, din seria X de la nr.X la nr.X;

-prin impozitarea veniturilor estimate neînregistrate în sumă de S lei, din facturile fiscale din seria X de la nr.X la nr.X;

-prin considerarea ca fiind nedeductibile fiscal a cheltuielilor cu dobânzile și penalitățile în sumă de S lei.

Astfel, pentru anul 2016, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază impozabilă suplimentară în sumă de S lei (S lei + S lei + S lei + S lei) și au diminuat pierderea fiscală declarată de societate cu această sumă, rezultând o pierdere fiscală în sumă de S lei (-S lei + S lei).

Anul 2017

Societatea declară la 31.12.2017, prin declarația 101 "Declarație privind impozitul pe profit" o pierdere fiscală în sumă de S lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit pentru anul 2017 o pierdere fiscală în sumă de S lei, astfel:

-prin impozitarea veniturilor neînregistrate în evidența contabilă în sumă de S lei pentru care petenta nu a prezentat facturile din seria F-X de la nr.X la nr.X, ci doar un centralizator al acestora;

-prin considerarea ca fiind nedeductibile fiscal a cheltuielilor cu dobânzile și penalitățile în sumă de S lei.

Astfel, pentru anul 2017, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază impozabilă suplimentară în sumă de S lei (S lei + S lei) și au diminuat pierderea fiscală declarată de societate cu această sumă, rezultând o pierdere fiscală în sumă de S lei (-S lei + S lei).

Aceste sume au fost stabilite suplimentar în baza prevederilor art.19 alin.(1), art.21 alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art.11 alin.(1) și art.19 alin.(1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art.6 alin.(1) art.72 și art.73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art.11 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere.

Taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** a fost stabilită astfel:

Societatea înregistrează venituri din prestări de servicii (școală de șoferi) pentru care aplică TVA în cotă de 24% și servicii scutite de TVA.

Societatea nu mai este plătitoare de TVA din data de 08.04.2014.

În perioada verificată, petenta nu înregistrează toate facturile. Prin urmare, organele de inspecție fiscală au procedat la mărirea bazei de impozitare cu veniturile facturate și neînregistrate și cu veniturile estimate.

Organele de inspecție fiscală au constatat că la data de 30.09.2014 societatea a realizat o cifră de afaceri în sumă de S lei, ca urmare a veniturilor neînregistrate, respectiv estimate de acestea, depășind plafonul de scutire prevăzut la art.152 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea devenind plătitoare de TVA începând cu luna noiembrie 2014, organele de inspecție fiscală colectând taxă pe valoarea adăugată aferentă veniturilor realizate în perioada 01.11.2014-31.12.2017.

Organele de inspecție fiscală au stabilit:

-taxa pe valoarea adăugată de plată pentru anul 2013 în sumă de S lei;

-diferențe pro-rata 2013 în sumă de S lei;

-taxa pe valoarea adăugată de plată pentru anul 2014 în sumă de S lei;

-diferențe pro-rată 2014 în sumă de S lei;
-taxa pe valoarea adăugată de plată pentru anul 2015 în sumă de S lei;
-taxa pe valoarea adăugată de plată pentru anul 2016 în sumă de S lei;
-taxa pe valoarea adăugată de plată pentru anul 2017 în sumă de S lei.

TOTAL S LEI.

Pentru anul 2013, organele de inspecție fiscală au calculat asupra veniturilor neînregistrate și nedeclarate în sumă de S lei o taxă pe valoarea adăugată în sumă S lei (S lei x 24%).

Pentru anul 2014, organele de inspecție fiscală au calculat asupra veniturilor neînregistrate și nedeclarate, precum și asupra celor estimate, în sumă totală de S lei, o taxă pe valoarea adăugată în sumă S lei.

Pentru anul 2015, organele de inspecție fiscală au calculat asupra veniturilor neînregistrate și nedeclarate, precum și asupra celor estimate, în sumă totală de S lei, o taxă pe valoarea adăugată în sumă S lei.

Pentru anul 2016, organele de inspecție fiscală au calculat asupra veniturilor neînregistrate și nedeclarate, precum și asupra celor estimate, în sumă totală de S lei, o taxă pe valoarea adăugată în sumă S lei.

Pentru anul 2017, organele de inspecție fiscală au calculat asupra veniturilor neînregistrate și nedeclarate, precum și asupra celor estimate, în sumă totală de S lei, o taxă pe valoarea adăugată în sumă S lei.

Taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei a fost stabilită suplimentar în baza prevederilor art.141, art.147, art.152, art.153 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și art.271 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de verificare fiscală, motivele prezentate de contestatară, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

În ceea ce privește suma totală de S lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care constatările consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr.F-VS X, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.F-VS X, contestată, fac obiectul Sesizării penale nr. R X, transmisă Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.9 alin.(1) lit.a) și b) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

În fapt, în urma inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală au constatat că petenta nu a înregistrat în evidența contabilă veniturile realizate,

nu a prezentat facturile organelor de inspecție fiscală sau a prezentat doar niște centralizatoare ale acestora. Pentru facturile neprezentate organelor de inspecție fiscală, cuprinse în centralizatoare, acestea au stabilit veniturile neînregistrate și nedeclarate, iar pentru restul facturilor, neprezentate organelor de inspecție fiscală și necuprinse în centralizatoare, organele de inspecție fiscală au estimat veniturile realizate prin folosirea metodei produsului/servicului și a volumului.

Veniturile stabilite suplimentar pentru perioada verificată, 01.01.2013-31.12.2017, sunt în sumă totală de S lei, din care venituri din facturi neînregistrate S lei și venituri estimate în sumă de S lei, pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit în sumă de S lei, aferent perioadei 01.01.2013-31.12.2015 și au diminuat pierderea fiscală aferentă anilor 2016 și 2017 cu suma de S lei.

Asupra veniturilor stabilite suplimentar, organele de inspecție fiscală au calculat taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

Prin adresa nr. X, echipa de inspecție fiscală a transmis Procesul verbal nr.X, în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. F-VS X, Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași, aceasta fiind confirmată de primire la data de 20.08.2019.

Așadar, organele de inspecție fiscală au transmis Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași Procesul verbal nr.X, cu privire la constatările ce fac obiectul Raportul de inspecție fiscală nr.F-VS X, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.9 alin.(1) lit.a) și b) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, potrivit prevederilor art.277 alin.(1) lit.a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;”

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când, în speță, există indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și care are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Astfel, între stabilirea obligațiilor fiscale constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS X care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.F-VS X, contestată, și existența elementelor

constitutive ale unei infracțiuni cu privire la mijloacele de probă există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că, în cauză se ridică problema ascunderii sursei impozabile și omisiunii, în tot sau în parte, a evidențierii, în actele contabile ori în alte documente legale, a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate, cu consecința sustragerii de la plata impozitului pe profit și a taxei pe valoarea adăugată.

Organele de inspecție fiscală au constatat că petenta nu a înregistrat în evidența contabilă veniturile realizate, nu a prezentat facturile organelor de inspecție fiscală sau a prezentat doar niște centralizatoare ale acestora. Pentru facturile neprezentate organelor de inspecție fiscală, cuprinse în centralizatoare, acestea au stabilit veniturile neînregistrate și nedecarate, iar pentru restul facturilor, neprezentate organelor de inspecție fiscală și necuprinse în centralizatoare, organele de inspecție fiscală au estimat veniturile realizate prin folosirea metodei produsului/servicului și a volumului.

Având în vedere cele constatate, precum și faptul că prin adresa nr.R X, echipa de inspecție fiscală a transmis Procesul verbal nr.X, Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.9 alin.(1) lit.a) și b) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit Codului de procedură penală, cercetarea penală reprezintă activitatea specifică desfășurată de organele de urmărire penală, având drept scop strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptașilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. Aceste aspecte pot avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Totodată, nu trebuie ignorate nici prevederile art.22 alin.(1) din Codul de Procedură Penală, devenit art.28 alin.(1) din Legea 135/2010 privind Codul de Procedura Penală, potrivit cărora *„hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o”*.

De asemenea, prin Decizia nr.401/2016, Curtea Constituțională apreciază: *„cazul de suspendare a procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă se referă la o situație de excepție, aceea în care organul care a efectuat activitatea de control fiscal sesizează organele de urmărire penală în urma depistării indiciilor asupra săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează a fi pronunțată în procedura administrativă. Este firesc ca, în virtutea principiului „penalul ține în loc civilul”, procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ*

fiscale să fie suspendată până la încetarea motivului care a determinat suspendarea”.

Prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziei Curții Constituționale mai sus enunțate, în condițiile în care constatările din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS X, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.F-VS X, fac obiectul unui act de sesizare penală aflat pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași, iar obiectul contestației îl constituie suma de **S lei**, reprezentând impozit pe profit în sumă de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

Justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimite la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrâurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii.

A proceda altfel, per a contrario, ar însemna să fi ignorat cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de cercetare penală în temeiul art.132 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, constatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni.

Practica judiciară s-a pronunțat constant în sensul necesității suspendării soluționării contestațiilor în astfel de cazuri, relevantă în acest sens fiind **Decizia nr.X pronunțată de I.C.C.J.**, prin care instanța menține decizia de suspendare a soluționării cauzei până la definitivarea laturii penale, apreciind că *“aceste dispoziții speciale aplicabile prevăd îndeplinirea cumulativă a 2 condiții pentru a se dispune suspendarea [...] În speță, aceste două condiții sunt îndeplinite deoarece există sesizarea organelor de urmărire penală cu privire la indiciile săvârșirii unei infracțiuni și faptele sesizate au o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce se va pronunța asupra contestației administrative având în vedere că ele vizează operațiunile comerciale înregistrate de către recurentă ca fiind livrări intracomunitare în state membre UE în perioada 2008-2012 și constatarea existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.”*

De asemenea, instanța apreciază că **”tocmai pentru a evita sancționarea atât penală, cât și administrativ-fiscală, s-a procedat la suspendarea contestației administrative până la soluționarea sesizării penale și nu se poate dispune, așa cum solicită recurenta, anularea obligațiilor fiscale având în vedere că eventuala obligație de plată a acestora se va stabili în cauza penală.”**

Cele prezentate mai sus trimit la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluționarea laturii penale are o înrâurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii pe cale administrativă, **suspendarea soluționării având natura de a preîntâmpina derularea simultană și în paralel a două proceduri independente, administrativă și penală cu privire la aceleași fapte, ce are drept consecință emiterea unor hotărâri contradictorii (a se vedea**

Cauza Lungu și alți împotriva României, în care CEDO a statuat că instanțele naționale au încălcat principiul securității raporturilor juridice).

În același sens sunt și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție, exprimate prin Decizia nr.X, în dosar nr.X:

„În mod corect instanța de fond s-a raportat la hotărârea CEDO din cauza Lungu c.României. Prin această hotărâre a fost sancționată existența, cu privire la aceleași fapte, a două proceduri, una penală și una administrativă, derulate în paralel care au condus la soluții contrare, încălcându-se principiul securității juridice.

În concluzie (...) cât timp organul de soluționare a contestației a sesizat organul de urmărire penală cu privire la existența unor indicii privind săvârșirea unei infracțiuni care ar avea o înrâurire asupra soluției administrative, suspendarea procedurii de soluționare a contestației administrative este în deplin acord cu art. 214 din același act normativ.”

Același punct de vedere este menținut de ICCJ și prin Decizia nr.2240/2018, în dosar nr.428/57/2016 *„instanța de fond a arătat, deci în mod corect, că în aplicarea dispozițiilor art.277 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, (echivalentul fostului art.214 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare) trebuie reținut că derularea simultană și în paralele a 2 proceduri independente cu privire la aceleași fapte poate crea premisele încălcării principiului securității juridice, concluzie care se desprinde din Hotărârea din 21.10.2014 pronunțată de CEDO în cauza Lungu și alții împotriva României.*

Într-adevăr, măsura dispusă este justificată inclusiv pentru a se preveni situațiile contradictorii care s-ar putea ivi prin soluționarea într-un sens a contestației administrative și soluționarea într-un sens diferit a cauzei în procedura penală.”

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1 **nu se poate investi cu soluționarea pe fond** a cauzei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora: **“(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...].”**

De asemenea, pct. 10.2 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, statuează că :

“Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua

procedura administrativă, în condițiile art. 276 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea, la cererea contestatarului sau a organului fiscal. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate [...]”.

Având în vedere cele precizate mai sus, până la finalizarea laturii penale, **se va suspenda soluționarea cauzei**, pentru suma de **S lei**, reprezentând: impozit pe profit în sumă de S lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, citat anterior.

În ceea ce privește contestația formulată de S.C. X S.R.L. lași împotriva Procesului verbal nr.X se reține că acesta a fost întocmit de organele de inspecție fiscală în temeiul art.132 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pentru a fi înaintat organelor de cercetare/urmărire penală și întrucât acesta nu reprezintă un act administrativ fiscal, necreând raporturi juridice între organele fiscale și contribuabil și nestabilind obligații fiscale suplimentare, așa cum prevede art.150 din același act normativ, și anume:

“(1) Procesele-verbale care stau la baza sesizării organelor de urmărire penală prin care organele fiscale constată situații de fapt ce ar putea întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni, precum și procesele-verbale încheiate la solicitarea organelor de urmărire penală, prin care se evaluează prejudiciul nu sunt acte administrativ fiscale în sensul prezentului cod.

(2) Pe baza proceselor-verbale prevăzute la alin. (1), organul fiscal organizează evidența fiscală a sumelor reprezentând prejudiciul înscrise în aceste procese-verbale, distinct de evidența creanțelor fiscale.”,

nu este susceptibil a fi contestat în temeiul art.268 din actul normativ anterior menționat.

În ceea ce privește aspectele de ordin procedural, invocate prin contestație, organul de soluționare a contestației va proroga analizarea acestora după finalizarea laturii penale, la momentul reluării procedurii de soluționare a contestației, în cadrul unei analize unitare.

Prorogarea analizării aspectelor de ordin procedural este susținută și de considerentele din Decizia nr.X a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care instanța de judecată, analizând motivele de recurs, a reținut că:

„În consecință, se constată că prima instanță a apreciat corect că organul fiscal nu ar fi putut soluționa aspectele de ordin procedural invocate de recurentă prin contestație decât după lămurirea laturii penale întrucât doar la acel moment era în măsură să se pronunțe în mod unitar cu privire la toate aspectele care influențează temeinicia contestației”.

Având în vedere aceste aspecte, organul de soluționare a contestației nu poate răspunde la motivațiile aduse de petentă referitoare la întocmirea procesului verbal.

Nici motivațiile contestoarei referitoare la Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii nr.X, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației deoarece Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași nu are competență în a se pronunța asupra acestui act administrativ fiscal. De altfel, așa cum însăși petenta susține, aceasta a formulat contestație împotriva respectivei decizii la Tribunalul Iași, aceasta făcând obiectul dosarului nr.X.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în conținutul prezentei decizii, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași

DECIDE:

Suspendarea soluționării contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS X de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

S lei impozit pe profit;

-S lei taxă pe valoarea adăugată.

Soluționarea contestației va fi reluată la data la care motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative prezentate în motivarea prezentei decizii.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR GENERAL,

ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII 1,

ÎNTOCMIT,